

Non valido quisquam terram nunc scindit aratro
 Assignat nullo limite fossor humum.
 Sed quassant nostras & bella domestica vires
 Et stetit in tuto nulla carina loco.
 O quoties dixi nos tempora vivere dura,
 Expendens quo sint res, fuerintq; loco.
 Multaq; credibili tulimus Majora, ratamque
 Quamvis acciderint vix habitura fidem.
 Felix ergo dies niveo signando Lapillo
 Quo Emda Urbs polliciti pondere verba dedit.
 Emda Laborantis veri Stabilissima Nutrix
 Quæ profugos fovit, proq; parente fuit.
 Inclyta quæ assiduo collapsaq; valla restaurat
 Dejecta & nuper quæ jacuere situ.
 Si non impediunt diversa negotia rerum
 Speramus cuncti, tempora grata brevi.
 Omnia mutantur facies fiet altera rerum,
 Ut lachrymas pellat foemina virq; Gravis.
 Nullius ast felix conatus & utilis unquam,
 Consilium si non detq; juvetq; Deus.
 Sancte Deus fer opem, profer tua roborata tandem
 Declarans qui orbem, judicet esse Deum.
 Cernis ut immenso miseri jactamur in alto,
 Nostraque paulatim naufraga Puppis eat.
 Adsis perpetuum nostris votisque Senatus
 Adnue tu ceptis, O Pater Alme Deus!
 Te Ductore carens dubiis se credere ventis
 Et sua non noto ausa Carina mari.
 Te Duce dulce caput faciles tollemus in auras
 Sit tua nunc votis auris aperta bonis.